

ДРАГИЦА СТОЈАНОВИЋ

МАСТЕР КЛАС

НАШИ ДАНИ¹

Рекли су
Не могу ићи главним путем
Жбири протуве ситне душе
Зловољни невесели
Лопови обележени обезбожени
Они што страше и они што су рођени
Другима од песка куле да кваре
Злочинци мрачни затамњени неуки неписмени
Пигмеји неначитани охоли горди злослутни
Сецикесе убоги млитавци хијене
Убоги богати што никад бити неће
Мецене оставити звоник цркви стих песми
Учитељи ходања без једне ноге
Мутавци спикери логопеди
Ништице лажљивци статисти
Медијатори без истине
Они што виртуелно улазе у Храм Светог Саве
Једнако ко у музеје
Рекли су
Не сме нико такав главним путем
Сада им шаљу свечану пратњу
Жуто ротационо светло уз звук сирене
Ми што смо некад с књигом под мишком
Усправно ишли звиждали безбрижно

¹ Владислав Петковић Дис

Уз песму Наши дани
Ми смо ту песму сахранили
Посули је пепелом
Ми им се сад с пута склањамо

ПРАВО НА ГРАД²

Ја сам те свуда помињала граде
А ти о мени ни реч
Ни када сам добијала
Похвале и награде
Ниси ми стиснуо шаку
Подигао чашу увис!
Него си ме гледао
За кафанским столом
Како сама у сузама славим
И говорио:
Пије ко Ђура у сласт
Ал ниси звао да се ори
„Вина, Мила! Вина, Мила!”³
Док је Ана овде била
За песника Боема
Жену крхку ко цвет
Ниси изустлио да се за мене не бојиш
Јер и када посрнем песма ме води
Већ си ко и све ситне душе
Прижељкивао мој пад

² Дејвид Харви

³ Стих из песме „Мила” Ђ. Јакшића

ЈЕЗИК

Кад ме прогоне
Из Патрие
И стигнем на крај
Гола кад будем
Рођена од прамајке Еве
И боса од ребра оца Адама
Чиме ћу се заогрнути
Покрити малу аорту срца
Која у снегу за мном
Оставља крвав траг
У коју ћу се свилу увити
Сирота а госпа!
У задњи уздисај
Лахор језика
У тај ружичасти шампањ!

ПИСМО

Хвалим тек објављену
Књигу пријатеља Д. Ј.
Тек ми је стигла
До дланова
Додирнула их
Најмање што могу
Да напишем радосно:
Причаће се о њој!
Пријатељ ми одмах одговара
Помало тужним
Помало срдитим словима:
Неће!
Задња књига
О којој се
У Србији причало
Била је књига
Писмо Ивана В. Лалића

МАСТЕР КЛАС

Без цвоњка у цепу
Служећи своме дару
Ко краљу и отаџбини
Матурант који уписује
Једину жељену школу

МАСТЕР КЛАС

Идући ка далеким азбукама
Певајући песму на своме језику
Уз усну хармонику
Сећајући се чистача ципела
Попијеног вина са прогнанима
Мајчиног белог пасуља у зору

Вејале су пахуље
Та мала небеска слова
Нико ниједну да скине с рамена
Кроз дубок снег пропадала је чизма
Само је за трудничким стомаком
Снохватица и буђења
Остајао траг промрзлих анђела